

editorial

A FALTA DE QUATRE DIES PERQUÈ FINALITZI EL PERÍODE DE PRESENTACIÓ DE CANDIDATURES, LES PRINCIPALS INCÒGNITES CONTINUEN OBERTES. TOT APUNTA QUE ENCARA QUE FACI MÉS DE VINT ANYS DE L'APROVACIÓ DE LA CONSTITUCIÓ, FINS A ÚLTIMA HORA QUALSEVOL COSA ÉS POSSIBLE

Eleccions a l'andorrana

La preparació de llistes és el perfecte exemple de com les ideologies o els programes continuen sent tan sols un complement del que realment importa: els noms. El paradigma és el rocambolesc projecte encampadà que busca ajuntar l'aigua (Miquel Alís) i l'oli (liberals), recordant que durant dues dècades l'aigua ha estat el principal enemic de l'oli. L'exconsol encampadà és un home directe i se li ha de reconèixer que explica les coses tal com les veu, agradin o no al seu interlocutor. I ho ha explicat clarament. A qui li importa això del programa? El fonamental és fer una llista que inclogui noms que arrossequin suficients vots per tenir opcions de guanyar i la resta és simplement el complement. En realitat és una afirmació que dins de l'àmbit comunal podria ser fins i tot assumible perquè la gestió local té poc d'ideològic i molt del dia a dia. Però en uns comicis nacionals la cosa canvia. Alís era favorable (o com a mínim fins fa dues setmanes) a l'acostament profund amb Europa, a l'IRPE... i a tants altres valors i plantejaments que ha defensat al costat de Jaume Bartumeu des de l'any 2001. Els liberals encampadans (o

com a mínim fins fa dues setmanes) són refractaris a Europa, a l'IRPF i, en general, a la major part de plantejaments i valors que Jaume Bartumeu i Miquel Alís han defensat durant dues dècades. Com es pot unir en una sola llista dues visions tan diferents de cap a on s'ha de dirigir el país? Doncs fàcilment si el principi fundacional és unim-nos tots els que estem contra Martí i DA perquè si no hi anem tots plegats no tenim cap opció de guanyar. És re-

criminable o una estafa a l'elector? En

DESPRÉS DEL 'TOTS
CONTRA EL JAUME'
ARA S'INTENTA UNA
ESPÈCIE DE 'TOTS
CONTRA EL MARTÍ'

realitat, no, perquè, sense ser tan exagerat, aquest és precisament el mateix principi fundacional de Demòcrates per Andorra quan va néixer l'any 2011. En aquella ocasió era *tots contra el Jaume* i no els va anar gaire malament. Però precisament aquestes formes de funcionar deriven que a l'hora de governar el ciutadà no tingui gaire clar quin és el rumb que seguirà el vaixell. La legislatura actual també és un bon exemple on alguns dels punts clau no tan sols no estaven en el programa electoral dels demòcrates, sinó que en realitat eren la base del dels socialdemòcrates, partit al qual l'elector va retirar la confiança de forma aclaparadora.